

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโด
ในจังหวัดชายแดนใต้

Development of Intercultural Competency Indicators of Taekwondo Trainer
in the Southernmost Provinces

จารึก สระอิส¹, โอภาส เกาไสยาภรณ์², อติสร ศิริ³ และ ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ⁴

Jaruek Sarais¹, Ophat Kaosaiyaporn², Adisorn Siri³ and Narongsak Rorbkorb⁴

^{1,2,3,4}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

^{1,2,3,4}Faculty of Education Program, Prince of Songkla University, Thailand

Corresponding Author E-mail: Jaruek.s@psu.ac.th

Retrieved: February 21, 2023; Revised: April 29, 2023; Accepted: April 30, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ 2) เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ และ 3) เพื่อตรวจสอบประเมินความสอดคล้องของตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามปลายเปิดในรอบที่ 1 และนำมาจัดเป็นข้อย่อย และตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก เพื่อสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ต่อไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบบันทึกการสังเกตและเอกสาร 2) แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และ 3) แบบประเมินตนเองด้านสมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ และ 4) แบบประเมินความสอดคล้องของตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา การวิเคราะห์เนื้อหา และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่ามัธยฐาน (Median: MD) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าสัมบูรณ์ความแตกต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม ($|Md-Mo|$)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 12 ตัวบ่งชี้ คือ องค์ประกอบที่ 1 คุณลักษณะทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 วัฒนธรรมทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 3 ความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบที่ 4 ทักษะทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ 2) การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดยวิธีการวิจัย EDR พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน มีความเห็นฉันท์สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าแนวโน้มที่มีโอกาสเป็นไปได้ในระดับมาก ($Md. \geq 3.5$) และมีความเห็นสอดคล้องในแต่ละแนวโน้ม ($QR \leq 1.5$) และเป็นแนวโน้มที่พึงประสงค์

(มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป) และ 3) การตรวจสอบประเมินรับรองคุณภาพตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ตัวบ่งชี้สมรรถนะ; วัฒนธรรมที่พึงประสงค์; ผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโด; จังหวัดชายแดนใต้

Abstract

The objectives of this research were to 1) study intercultural competency indicators of Taekwondo Trainer in the Southernmost Provinces, 2) develop intercultural competency indicators of Taekwondo Trainer in the Southernmost Provinces and, 3) check and assess the consistency of intercultural competency indicators of Taekwondo Trainer in the Southernmost Provinces. The data collection was divided into three parts; each of which employed different types of research instruments. An open-ended questionnaire was used in the first part to obtain the information, The sub-questions were sorted and only the useful information was selected to develop a questionnaire for the second and third parts. The research tools were the specialist interviewing form for intercultural competency indicators. The data were analyzed using descriptive statistics including frequency, percentage, means, standard deviation, Pearson Correlation Coefficient, second-order confirmatory factor analysis, and content analysis was also conducted to derive and present the following key values; Median (MD), Interquartile Range (IR) and $(|Md-Mo|)$.

The result of this research found that; 1) The desirable intercultural competency indicators consist of 4 components and 12 indicators. (1) Personal cultural characteristics with 3 indicators. (2) Cultural awareness with 2 indicators. (3) Cultural knowledge with 3 Indicators. and (4) Cultural skills with 4 indicators. 2) To develop indicators of intercultural competency indicators by EDFR research method; 17 experts had a consensus in the same direction which can be seen that the obtained empirical data was high level ($Md. \geq 3.5$), the consistent opinion in each trend ($QR \leq 1.5$) and it is a desirable trend (value of 85% or more). Finally; 3) desirable intercultural competency indicator quality assurance audits the overall appropriateness at a high level ($\bar{x} = 4.19$, S.D = 0.93).

Keywords: Competency Indicators; Intercultural; Taekwondo Trainer; The Southernmost Provinces

บทนำ

ในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่า อุดมศึกษาไทยเป็นแหล่งสร้างปัญญาให้สังคม นำทางไปสู่การเปลี่ยนแปลง สร้างนวัตกรรม ความรู้ งานวิจัย ที่เสนอทางเลือกและแก้ปัญหา เพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน สอดคล้องกับการวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว เพื่อการพัฒนาอุดมศึกษาตามแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) และกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2574) เพื่อให้การจัดทำร่างแผนดังกล่าวมีความครอบคลุมทุกมิติของปัจจัยต่าง ๆ ที่จะส่งผลกับการอุดมศึกษา สามารถนำมาใช้ขับเคลื่อนอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้สอดคล้องกับการปรับช่วงเวลาของแผนจากระยะ 15 ปี เป็น 20 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ซึ่งสอดคล้องกับการขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งในปัจจุบันองค์กรต่างๆ ได้หันมาให้ความสนใจและความสำคัญกับสมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคคลมากขึ้น โดยนักวิชาการทางด้านการบริหาร โดยเชื่อกันว่าสมรรถนะเป็นปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาองค์กรให้บรรลุเป้าหมายและได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “สมรรถนะ” ไว้มากมาย แม้เคลแลนด์ (McClelland อ้างถึงใน เกริกเกียรติ ศรีสมโภช, 2546) กล่าวว่าคำว่า สมรรถนะ คือ กลุ่มของทักษะ ความรู้ความสามารถ รวมทั้ง พฤติกรรม คุณลักษณะและทัศนคติ ที่บุคลากรจำเป็นต้องมีเพื่อปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร และ แพรทรี (Parry, 1997) ให้นิยามคำว่า “สมรรถนะ” ไว้ คือ กลุ่มของความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะ (Attributes) ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งมีผลกระทบต่องานหลักของตำแหน่งงานหนึ่ง ๆ ซึ่งกลุ่มความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะดังกล่าวจะสัมพันธ์กับผลงานของตำแหน่งงานนั้น ๆ และสามารถวัดผลเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับ และเป็นสิ่งที่สามารถเสริมสร้างขึ้นได้ โดยผ่านการฝึกอบรมและการพัฒนา

รายงานความสำคัญของปัญหาจากการประเมินผลการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ผ่านมา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2563) พบว่า การกำหนดแผนอุดมศึกษาระยะยาวนั้น ก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาร่วมกัน โดยสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง สามารถจัดทำแผนพัฒนาของตนอย่างอิสระและมีเสรีภาพทางวิชาการ ทำให้ภาพรวมของการพัฒนาอุดมศึกษาไม่สอดคล้องกับทิศทางระยะยาวที่กำหนดในการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ตลอดทั้งในการกำหนดทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษามีการผันแปรไปตามแนวโน้มแต่ละด้าน ทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรค ตลอดจนจุดแข็งและจุดอ่อนของระบบอุดมศึกษา ดังนั้นการวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี จึงมุ่งไปที่การเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ ประกอบด้วย การปรับเปลี่ยนทิศทางและบทบาทของอุดมศึกษา (Re-Orientation) ทิศทางของการปรับยุทธศาสตร์อุดมศึกษา (Re-Profiling) การปรับโครงสร้างการดำเนินงาน (Re-Structure) และการจัดองค์กรใหม่ (Re-Organization) ทั้งนี้ผู้เรียนมีการพัฒนาศักยภาพด้านคุณธรรมจริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวเป็นความสามารถของผู้เรียนที่ทำให้สามารถเรียนรู้แบบนำตนเองและเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต และตามเกณฑ์การ

ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา คือการผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพมีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนดการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งในขณะเดียวกันสามารถพัฒนาตนเองและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2556) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551) ที่ได้นำเสนอไว้ในงานวิจัยเรื่อง “สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์” ว่า การเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกปัจจุบันเป็นสิ่งท้าทายครูยุคใหม่ ในการจัดองค์ความรู้ให้บังเกิดผลต่อการพัฒนาผู้เรียน ดังนั้น ครูจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะครูให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานหรือกิจกรรมวิชาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผู้วิจัยได้พบข้อจำกัดของการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้ ประเด็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนทักษะด้านกีฬาในแต่ละประเภะนั้นต้องจัดให้สอดคล้องกับพื้นฐานทางศาสนา ภาษา วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่โดยไม่ยึดติดกับหลักสูตรที่กำหนดจากส่วนกลาง หรือจัดเป็นรูปแบบเดียวกันทั่วประเทศซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่งในการเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร เพื่อให้มีความสามารถในการแข่งขันกับผู้อื่นทั้งในระดับประเทศและระดับโลก ดังนั้นการจัดการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งมีลักษณะเฉพาะจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการบูรณาการการศึกษาให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต รวมทั้งอัตลักษณ์ความหลากหลายทาง วัฒนธรรมและความต้องการของท้องถิ่น โดยเชื่อมโยงกับหลักศาสนา วิชามัธยมศึกษาและวิชาชีพ รวมทั้งผลการวิจัยของบรรจง พารุ่งแสง (2550) ได้ชี้ว่าพหุวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นแนวทางหนึ่งที่ใช้สำหรับการปฏิรูปการศึกษาที่เหมาะสมกับท้องถิ่นชายแดนภาคใต้ทั้งนี้ แนวทางของการปฏิรูปการศึกษาสำหรับชายแดนภาคใต้ควรยึดหลักการบูรณาการทางพหุวัฒนธรรมสู่การพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาทั้งด้านนโยบายและการดำเนินการในท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่แนวทางการยอมรับความหลากหลายในอัตลักษณ์ของชาติและส่งเสริมสังคมสันติสุขให้เกิดความยั่งยืนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

อย่างไรก็ตามการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยใช้วิธีการที่ไม่เหมาะสมก็อาจจะทำให้องค์กรสูญเสียความสามารถในการแข่งขันได้เช่นกัน การวางแผนในการสร้างสมรรถนะหรือความสามารถ (Competency) ในทุนมนุษย์เพื่อให้มีความพร้อมในการแข่งขันซึ่งในขณะนี้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง องค์กรแต่ละองค์กรจึงเห็นความสำคัญในการคัดเลือกคนให้เหมาะกับงานมากขึ้น จึงได้ใช้ “สมรรถนะ” หรือ Competency เข้ามีส่วนช่วยในการคัดเลือกฝึกสอนกีฬาเทควันโดให้กับผู้เรียนกีฬาเทควันโด ซึ่งจะเห็นได้ว่าในทีมผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ก็เช่นเดียวกันที่ต้องมีผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดอาชีพที่เป็นแรงขับเคลื่อนเพื่อจะให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ต่อไป

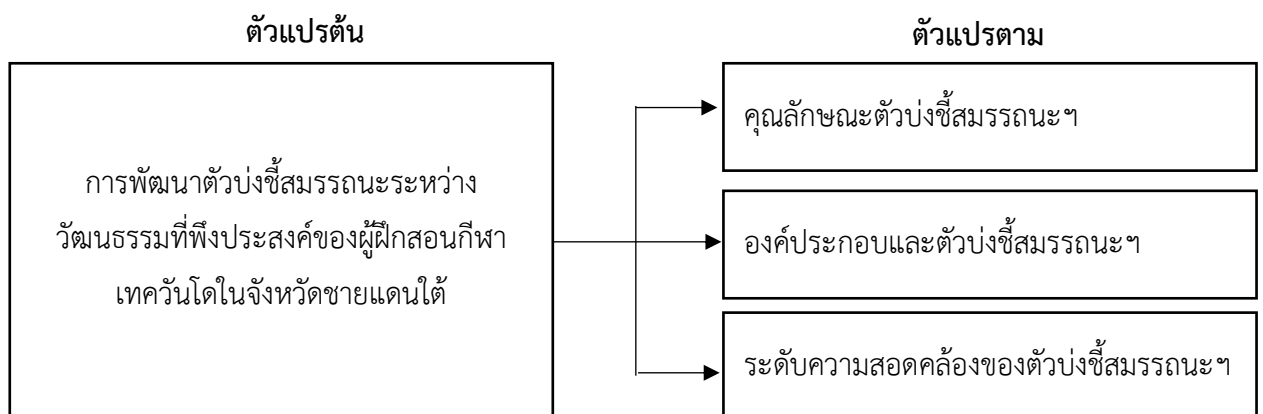
จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ผลที่ได้รับจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่จะเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ และผู้ฝึกสอนกีฬาอาชีพในประเภทอื่น ๆ และผู้ที่สนใจทั่วไป ได้ทราบถึงสมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลอาชีพที่เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของผู้ฝึกสอน

เทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ โดยนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางสำหรับการศึกษา และพัฒนา ศักยภาพในการทำงานของผู้ฝึกสอนเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้ฝึกสอนเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้มีความก้าวหน้าและคงอยู่ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้
2. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬา เทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้
3. เพื่อตรวจสอบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นผู้เชี่ยวชาญ มีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะมีประสบการณ์ในด้านผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักกีฬาเทควันโด หรือนักกีฬาเทควันโด หรือนักกีฬาเทควันโดสายดำ ระดับ 3 ขึ้นไป ที่มีประสบการณ์ ผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนกีฬาเทควันโดทั้งในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ จำนวน 17 คน ตามการศึกษาของโทมัส ที แมคมิลเลน (McClelland อ้างใน เกษม บุญอ่อน, 2522) การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญเป็นการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือในการวิจัย

1) แบบบันทึกข้อมูลรายงานวิจัยที่หาคุณภาพด้วยการตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ และทดลองนำร่องในการเก็บข้อมูลเพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้

2) แบบสอบถามแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ สำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายทั้ง 3 รอบ

2.1) แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่พัฒนามาจากรอบดำเนินการศึกษาเอกสารวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อแก้ไขจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 3 ท่าน

2.2) แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยข้อความทั้งหมดพัฒนาขึ้น จากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากการทำแบบสอบถามในรอบที่ 1

2.3) แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิดในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ซึ่งคล้ายกับแบบสอบถามในรอบที่ 2 ต่างกันที่ ในข้อความแต่ละข้อจะมีการระบุค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างวอไทล์ (Interquartile Range) และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ผ่านมา เพื่อส่งกลับไปยังผู้เชี่ยวชาญทบทวนคำตอบของตนเองว่าต้องการยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบ

3) แบบประเมินมาตรฐานความเหมาะสมและมาตรฐานความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ได้จริง ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาปรับปรุงจากเกณฑ์การรับรองคุณภาพความสอดคล้องกับมาตรฐานการประเมิน Joint Committee on Standards for Educational Evaluation (1980 อ้างถึงจาก ราตรี นันทสุคนธ์, 2547)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ในการสรุปความเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีรายละเอียดดังนี้

1) สร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ ด้วยการใช้กระบวนการวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) และติดต่อนัดหมายผู้เชี่ยวชาญทางโทรศัพท์ จากนั้นดำเนินการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์นำเสนอให้กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน

2) นำโครงร่างการวิจัยและเครื่องมือดังกล่าว เสนอต่อคณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัย และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณา

3) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 1 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามด้วยตนเองซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 17 คน รวมใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 30 วัน

4) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 2 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม จำนวน 17 คน ด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 17 คน รวมใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 30 วัน

5) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 3 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม จำนวน 17 คน ด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 17 คน รวมใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 20 วัน

6) ในการส่งแบบสอบถามรอบที่ 2 (Delphi รอบ 1) ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญจากรอบที่ 1 มาสร้างเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และรอบที่ 3 (Delphi รอบ 2) ผู้วิจัยทำการจัดส่งแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ที่มีรายละเอียดจากรอบที่ 2 ให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมทั้ง 21 คน ตอบแบบสอบถามอีกครั้งเพื่อยืนยันคำตอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คน เพื่อประกอบคำตอบการพิจารณาในการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งสรุประยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 60 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

1.1 รอบที่ 1 การสัมภาษณ์ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นและการวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง เพื่อสรุปประเด็นเป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองที่ได้จากการสำรวจการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้

1.2 รอบที่ 2 (Delphi รอบ 1) เป็นการวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของคำตอบ แต่ละข้อ แล้วแสดงตำแหน่งของมัธยฐานกับฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบ แล้วนำไปสอบถาม รอบที่ 3 (Delphi รอบ 2)

1.3 รอบที่ 3 (Delphi รอบ 2) เป็นการวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของคำตอบแต่ละข้อโดยใช้เกณฑ์ด้วยการใช้กระบวนการวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2543)

การพิจารณาความสอดคล้อง (Consensus)

การวิจัยครั้งนี้ ข้อคิดเห็นใดที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมีค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานและฐานนิยม ไม่เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 ให้ถือว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน ในกรณีที่ข้อความใดมีค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐาน และฐานนิยม เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เกิน 1.50 ให้ถือว่าข้อความนั้นไม่มีความสอดคล้อง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากข้อมูลการสัมภาษณ์และจากการสังเกต โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) นำมาสร้างข้อสรุปแบบอุปนัยและนำเสนอเนื้อหาแบบพรรณนาในรูปแบบเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

1. ผลศึกษาตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้

ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ แบ่งออกได้เป็น

1) ผลจากการวิเคราะห์เอกสาร

ผลการวิเคราะห์เอกสาร พบว่า องค์ประกอบตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ประกอบด้วย จำนวน 3 องค์ประกอบ 9 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 ความตระหนักทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ (1) ความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรม (2) ความแหว่ไทางวัฒนธรรม (3) การรับรู้ความสามารถแห่งตน องค์ประกอบที่ 2 ความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ (1) ความรู้ในวัฒนธรรมเฉพาะ (2) ความรู้ในวัฒนธรรมหลากหลาย องค์ประกอบที่ 3 ทักษะส่วนบุคคล ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ (1) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (2) ความสามารถในการสื่อสาร (3) ความยืดหยุ่นทางวัฒนธรรม และ (4) การกำกับตนเอง ตามลำดับ

2) ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 17 คน พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลบางประการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการมีสมรรถนะทางวัฒนธรรม แต่ผู้วิจัยได้ตัดออกจากการศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความคิดเห็นว่า ควรนำองค์ประกอบด้านคุณลักษณะทางวัฒนธรรมมาในการศึกษาครั้งนี้ด้วย ดังนั้นสมรรถนะระหว่างวัฒนธรรม จึงควรประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ผลการสร้างองค์ประกอบตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ ควรประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 12 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 1 คุณลักษณะทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การมีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ 2) การมีบุคลิกภาพแบบเปิดเผย 3) การรับรู้ความสามารถแห่งตน องค์ประกอบที่ 2 ความตระหนักทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 4) การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่แตกต่าง และ 5) การเคารพในวัฒนธรรมที่แตกต่าง องค์ประกอบที่ 3 ความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ 6) ความรู้เกี่ยวกับพหุวัฒนธรรม 7) ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ และ 8) ความเข้าใจเรื่องสภาพสังคมพหุวัฒนธรรมและความหลากหลายในจังหวัดชายแดนใต้ องค์ประกอบที่ 4 ทักษะทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ 9) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 10) ความสามารถในการสื่อสาร 11) การกำกับตนเอง และ 12) ความยืดหยุ่นทางวัฒนธรรม และผลการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 ท่าน พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D = 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 3 ความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรม เรื่องความเข้าใจสภาพสังคมพหุวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D = 0.79) รองลงมาคือ องค์ประกอบที่ 4 ทักษะทางวัฒนธรรม เรื่อง

ความยืดหยุ่นทางวัฒนธรรม ($\bar{X}$ = 4.02 ,S.D = 0.82) ส่วนในด้านการกำกับตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 3.91, S.D = 0.83) ตามลำดับ

2. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้กระบวนการวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) พบว่า แนวโน้มองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ EDFR รอบที่ 1 และรอบที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คน มีความคิดเห็นเป็นฉันทมติไปในทิศทางเดียวกันถึงความเป็นไปได้และมาตรฐานที่พึงประสงค์ รวมทั้งยืนยันความเป็นไปได้และมาตรฐานที่พึงประสงค์แนวโน้มองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ แนวโน้มที่เป็นไปได้ในระดับมากและมากที่สุด โดยองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (Md. $\geq$ 3.5) และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องในแต่ละแนวโน้ม (QR $\leq$ 1.5) และเป็นแนวโน้มที่พึงประสงค์ (มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป) ประกอบด้วย (1) องค์ประกอบที่ 1 คุณลักษณะทางวัฒนธรรม คือ แนวโน้มด้านบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ แนวโน้มด้านบุคลิกภาพแบบเปิดเผย และแนวโน้มด้านการรับรู้ความสามารถแห่งตน (2) องค์ประกอบที่ 3 ความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรม คือ แนวโน้มด้านความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมในจังหวัดชายแดนใต้ แนวโน้มด้านความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์กร และแนวโน้มด้านความเข้าใจสภาพสังคมพหุวัฒนธรรม และ (3) องค์ประกอบที่ 4 ทักษะทางวัฒนธรรม คือแนวโน้มด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แนวโน้มด้านความสามารถในการสื่อสาร แนวโน้มด้านการกำกับตนเอง และแนวโน้มด้านความยืดหยุ่นทางวัฒนธรรม ส่วนที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า มีแนวโน้มที่มีโอกาสเป็นไปได้ในระดับมาก (Md. $\geq$ 3.5) และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องในแต่ละแนวโน้ม (QR $\leq$ 1.5) และเป็นแนวโน้มที่พึงประสงค์ (มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป) มี 1 แนวโน้ม คือ องค์ประกอบที่ 2 ความตระหนักทางวัฒนธรรม คือแนวโน้มด้านการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่แตกต่าง และแนวโน้มด้านการเคารพในวัฒนธรรมที่แตกต่าง ตามลำดับ

ผลจากการดำเนินการวิจัย EDFR รอบที่ 3 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คนนั้นมีความเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าแนวโน้มที่มีโอกาสเป็นไปได้ในระดับมาก (Md. $\geq$ 3.5) และมีความเห็นสอดคล้องในแต่ละแนวโน้ม (QR $\leq$ 1.5) และเป็นแนวโน้มที่พึงประสงค์ (มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 12 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 คุณลักษณะทางวัฒนธรรม ได้แก่ 1) บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ 2) บุคลิกภาพแบบเปิดเผย และ 3) การรับรู้ความสามารถแห่งตน องค์ประกอบที่ 2 ความตระหนักทางวัฒนธรรม ได้แก่ 1) การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่แตกต่าง 2) การเคารพในวัฒนธรรมที่แตกต่าง องค์ประกอบที่ 3 ความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรม ได้แก่ 1) ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมในอาเซียน 2) ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์กร และ 3) ความเข้าใจสภาพสังคมพหุวัฒนธรรม องค์ประกอบที่ 4 ทักษะทางวัฒนธรรม ได้แก่ 1) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2) ความสามารถในการสื่อสาร 3) การกำกับตนเอง และ 4) ความยืดหยุ่นทางวัฒนธรรม ตามลำดับ

3. ผลตรวจสอบประเมินความสอดคล้องของตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้

ผลการวิเคราะห์การประเมินรับรองคุณภาพตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.19, S.D = 0.93) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ตัวบ่งชี้ โดยมีมาตรฐานด้านความเหมาะสม ในตัวบ่งชี้สมรรถนะมีความเหมาะสมในด้านการรับรู้ความแตกต่างของบุคคลทางวัฒนธรรมทักษะทางวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.56, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ ในตัวบ่งชี้สมรรถนะแสดงออกได้ถึงวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ ($\bar{X}$ = 4.55, S.D = 0.83) ส่วนในตัวบ่งชี้สมรรถนะแสดงออกได้ถึงมาตรฐานวิชาชีพของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 3.90, S.D. = 1.03)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ จะเห็นได้ว่าผลจากการสังเคราะห์เอกสารและผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน ในรายละเอียดที่เกี่ยวกับองค์ประกอบตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ ทำให้ได้ตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ 12 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 คุณลักษณะทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การมีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ 2) การมีบุคลิกภาพแบบเปิดเผย 3) การรับรู้ความสามารถแห่งตน องค์ประกอบที่ 2 ความตระหนักทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 4) การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่แตกต่าง และ 5) การเคารพในวัฒนธรรมที่แตกต่าง องค์ประกอบที่ 3 ความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ 6) ความรู้เกี่ยวกับพหุวัฒนธรรม 7) ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ และ 8) ความเข้าใจเรื่องสภาพสังคมพหุวัฒนธรรมและความหลากหลายในจังหวัดชายแดนใต้ องค์ประกอบที่ 4 ทักษะทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ 9) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 10) ความสามารถในการสื่อสาร 11) การกำกับตนเอง และ 12) ความยืดหยุ่นทางวัฒนธรรม และผลจากการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.01, S.D = 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 3 ความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรม เรื่องความเข้าใจสภาพสังคมพหุวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.12, S.D = 0.79) รองลงมาคือ องค์ประกอบที่ 4 ทักษะทางวัฒนธรรม เรื่อง ความยืดหยุ่นทางวัฒนธรรม ($\bar{X}$ = 4.02, S.D = 0.82) ส่วนในด้านการกำกับตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 3.91, S.D = 0.83) สอดคล้องกับ นิชาภา จันทรเพ็ญ (2555) ซึ่งพบว่าองค์ประกอบด้านทักษะทางวัฒนธรรมของครูประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้เดียวกันนี้ และผลวิจัยนี้

ยังสอดคล้องกับ Ross (2010), Johnston (2006) และ Lister, P. (1999) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการปรับตัวได้หรือความยืดหยุ่นทางวัฒนธรรมของบุคคล การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความอดทนอดกลั้นต่อความไม่แน่นอนและความแปรเปลี่ยนระหว่างวัฒนธรรมรวมถึงการควบคุมการตนเอง และความสามารถของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญของสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม อย่างไรก็ตามในงานวิจัยของ วิเชียร พันธุ์เครือบุตร (2557) ที่ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียนของบัณฑิตไทย ซึ่งศึกษาทักษะทางวัฒนธรรมในลักษณะของการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างชนชาติ การสื่อสารและการรายงานข้ามวัฒนธรรม และการทำงานเป็นทีมข้ามวัฒนธรรม พบว่าสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า องค์ประกอบทักษะทางวัฒนธรรมที่ค้นพบจากงานวิจัยนี้ มีความหมายกว้างขวางไปกว่าความสามารถ การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเท่านั้น ไม่ใช่เพียงการรู้ภาษาอังกฤษ หรือภาษาที่สาม แต่ผู้มีทักษะทางวัฒนธรรมที่จะสามารถทำงานข้ามวัฒนธรรมได้อย่างประสบความสำเร็จ ยังต้องมีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนตัวเองให้เข้ากับวัฒนธรรมที่แตกต่างได้อย่างกลมกลืน มีความอดทนอดกลั้นต่อความไม่แน่นอนและความแปรเปลี่ยนระหว่างวัฒนธรรมรวมถึงการควบคุมอารมณ์และการแสดงออกของตนเองท่ามกลางความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ และมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย และยังสอดคล้องกับผลวิจัยในส่วนนี้มีความสอดคล้องกับผลวิจัยของ Annandale (2011) ที่ได้นำเสนอว่าสมรรถนะด้านกีฬาและบุคลิกลักษณะและแรงจูงใจ (Affect/Motivation) ว่าเป็นหนึ่งในสามองค์ประกอบของสมรรถนะข้ามวัฒนธรรมเช่นกัน

3. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ โดยใช้กระบวนการวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique)

ผลการจากวิธีวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) พบว่า แนวโน้มองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ ด้วยวิธีเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 1 และรอบที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน มีความคิดเห็นเป็นฉันทมติไปในทิศทางเดียวกันถึงความเป็นไปได้และมาตรฐานที่พึงประสงค์ รวมทั้งยืนยันความเป็นไปได้และมาตรฐานที่พึงประสงค์แนวโน้มองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ แนวโน้มที่เป็นไปได้ในระดับมากและมากที่สุด โดยองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($Md. \geq 3.5$) และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องในแต่ละแนวโน้ม ($QR \leq 1.5$) และเป็นแนวโน้มที่พึงประสงค์ (มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป) ประกอบด้วย (1) องค์ประกอบที่ 1 คุณลักษณะทางวัฒนธรรม คือ แนวโน้มด้านบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ แนวโน้มด้านบุคลิกภาพแบบเปิดเผย และแนวโน้มด้านการรับรู้ความสามารถแห่งตน (2) องค์ประกอบที่ 3 ความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรม คือ แนวโน้มด้านความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมในจังหวัดชายแดนใต้ แนวโน้มด้านความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์กร และแนวโน้มด้านความเข้าใจสภาพสังคมพหุวัฒนธรรม และ (3) องค์ประกอบที่ 4 ทักษะทางวัฒนธรรม คือแนวโน้มด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แนวโน้มด้านความสามารถในการสื่อสาร แนวโน้มด้านการกำกับตนเอง และแนวโน้มด้านความยืดหยุ่น

ทางวัฒนธรรม ส่วนที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า มีแนวโน้มที่มีโอกาสเป็นไปได้ในระดับมาก ($Md. \geq 3.5$) และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องในแต่ละแนวโน้ม ($QR \leq 1.5$) และเป็นแนวโน้มที่พึงประสงค์ (มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป) มี 1 แนวโน้ม คือ องค์ประกอบที่ 2 ความตระหนักทางวัฒนธรรม คือแนวโน้มด้านการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่แตกต่าง และแนวโน้มด้านการเคารพในวัฒนธรรมที่แตกต่าง ตามลำดับ

ในการดำเนินการวิจัย EDRF รอบที่ 3 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คนมีความเห็นว่าสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าแนวโน้มที่มีโอกาสเป็นไปได้ในระดับมาก ($Md. \geq 3.5$) และมีความเห็นสอดคล้องในแต่ละแนวโน้ม ($QR \leq 1.5$) และเป็นแนวโน้มที่พึงประสงค์ (มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 12 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 คุณลักษณะทางวัฒนธรรม ได้แก่ 1) บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ 2) บุคลิกภาพแบบเปิดเผย และ 3) การรับรู้ความสามารถแห่งตน องค์ประกอบที่ 2 ความตระหนักทางวัฒนธรรม ได้แก่ 1) การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่แตกต่าง 2) การเคารพในวัฒนธรรมที่แตกต่าง องค์ประกอบที่ 3 ความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรม ได้แก่ 1) ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมในอาเซียน 2) ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์กร และ 3) ความเข้าใจสภาพสังคมพหุวัฒนธรรมองค์ประกอบที่ 4 ทักษะทางวัฒนธรรม ได้แก่ 1) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2) ความสามารถในการสื่อสาร 3) การกำกับตนเอง และ 4) ความยืดหยุ่นทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับที่ Caligiuri & Tarique (2012) ที่พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลบางประการของผู้ที่มีความสัมพันธ์อย่างสูงต่อการมีสมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ ได้แก่ การมีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ การมีบุคลิกภาพแบบเปิดเผย และการมีความมั่นคงทางอารมณ์ เช่นเดียวกับผลวิจัยของ Ramula et al. (2010) ที่ศึกษากับกลุ่มผู้จัดการต่างชาติที่ย้ายมาทำงานในประเทศมาเลเซียจำนวน 332 คน ผลวิจัยนี้พบว่าบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม โดยเมื่อพิจารณาข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้เทียบกับงานวิจัยที่ทำการศึกษเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษาในประเทศไทยในช่วงเวลาที่ผ่านมา พบว่า งานวิจัยนี้ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ดำเนินการศึกษาในช่วงของการเปิดประชาคมอาเซียน ได้แก่งานของ นนทธรณ์ พุทธรักษา และคณะ (2557) ที่พบว่า ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของความสามารถเพื่อการได้รับการจ้างงานในของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ Ramula และคณะ (2010) ที่พบว่าบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม เช่นเดียวกับผลวิจัยของ Caligiuri & Tarique (2012) ที่พบว่าบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ การมีบุคลิกภาพแบบเปิดเผย มีความสัมพันธ์อย่างสูงต่อการมีสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลวิจัยของ Ross (2008) ที่พบว่าความมีใจเปิดกว้าง และการรับรู้ความสามารถแห่งตน เป็นตัวบ่งชี้ของ General Factor ของสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม เนื่องจากในขั้นตอนการสังเคราะห์เอกสารนั้น พบว่าเอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมของ Martin & Vaughn (2007) เพียงรายการเดียวที่กล่าวถึงองค์ประกอบด้านบุคลิกลักษณะเจตคติและแรงจูงใจ

3. ผลตรวจสอบความสอดคล้องตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้

ผลการวิเคราะห์การประเมินรับรองคุณภาพตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ตัวบ่งชี้ โดยมีมาตรฐานด้านความเหมาะสม ในตัวบ่งชี้สมรรถนะมีความเหมาะสมในด้านการรับรู้ความแตกต่างของบุคคลทางวัฒนธรรมทักษะทางวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ ในตัวบ่งชี้สมรรถนะแสดงออกได้ถึงวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.83) ส่วนในตัวบ่งชี้สมรรถนะแสดงออกได้ถึงมาตรฐานวิชาชีพของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 1.03) ตามลำดับ สอดคล้องกับชัยลิต สร้อยเพชรเกษม (2550) ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า การตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ ด้านความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยทักษิณ ในภาพรวมผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกข้อ โดยความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ในการเก็บข้อมูลสำหรับหารประเมินการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยทักษิณ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.70 และ 3.74 และสอดคล้องกับภรณ์ สินฉิม (2559) ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูวิทยาศาสตร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 3 พบว่า ในภาพรวมผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมระหว่าง 3.27 – 4.20 และค่าเฉลี่ยความเป็นได้ระหว่าง 3.60 – 4.27 สำหรับด้านความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.89 ผู้วิจัยจึงมีได้นำองค์ประกอบนี้เข้าสู่กรอบการวัดสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม หากแต่ในขั้นการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ มีผู้ทรงคุณวุฒิถึงจำนวน 17 ท่าน ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าแท้จริงแล้วคุณลักษณะภายในบุคคลนั้นถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างยิ่งต่อการมีสมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ ผู้วิจัยจึงได้ตัดสินใจนำองค์ประกอบด้านคุณลักษณะทางวัฒนธรรมเข้ามาสู่โมเดลการวัดสมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองในการวิจัยนี้ยังพบว่าค่าสัมประสิทธิ์การอธิบายขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้มีค่าสูงกว่างานวิจัยที่ผ่านมาซึ่งมิได้กล่าวถึงคุณลักษณะทางวัฒนธรรม จึงกล่าวได้ว่าองค์ประกอบด้านคุณลักษณะทางวัฒนธรรม เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ในการอธิบายถึงการมีสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากผลวิจัยที่พบว่าตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ อันประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบและ 12 ตัวบ่งชี้ มีความสอดคล้องและมีความเหมาะสมอย่างยิ่งในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้จะนำผลวิจัยนี้ไปใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดใน

จังหวัดชายแดนใต้ให้พร้อมต่อการสำหรับการเข้าสู่โลกแห่งการแข่งขันกีฬาในยุคใหม่ ที่ถูกท้าทายด้วยบริบทของ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและความหลากหลายในจังหวัดชายแดนใต้

1.2 ผลวิจัยนี้พบว่าองค์ประกอบทั้ง 4 มีความสำคัญต่อตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึง ประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดในจังหวัดชายแดนใต้ โดยพบว่า องค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ความรู้ความเข้าใจทางวัฒนธรรม รองลงมาได้แก่ ความตระหนักทางวัฒนธรรม ทักษะทางวัฒนธรรม และคุณลักษณะทางวัฒนธรรม โดยสามอันดับแรกนี้มีความสำคัญสูงมากพอๆ กัน และในการออกแบบการ พัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จึงควรที่จะพิจารณาแนวทางการพัฒนาผู้เรียนให้ ครบถ้วน ทั้ง 4 องค์ประกอบ ไม่ควรละเลยด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่สุดสอง อันดับแรก ซึ่งผลวิจัยนี้พบว่าเป็นตัวบ่งชี้การมีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ และตัวบ่งชี้การรับรู้ ความสามารถแห่งตน เป็นตัวบ่งชี้ที่อยู่ในองค์ประกอบด้านคุณลักษณะทางวัฒนธรรม ดังนั้นในการจัดกิจกรรม พัฒนาของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดของสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำตัวบ่งชี้สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดใน จังหวัดชายแดนใต้ไปพัฒนาเป็นแบบวัดสมรรถนะกับนักศึกษาในระดับชั้นเรียนในกลุ่มอื่น โดยสร้างแบบวัดที่ มีลักษณะแตกต่างกันไปในแต่ละองค์ประกอบ เนื่องจากในการวิจัยนี้มิได้มุ่งพัฒนาแบบวัด ผู้วิจัยจึงใช้เป็นแบบ ประเมินตนเองเท่านั้น

2.2 ควรมีการศึกษาโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา สร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะระหว่าง วัฒนธรรมที่พึงประสงค์ให้กับนักศึกษาสาขาพลศึกษา หรือผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนากลยุทธ์ การพัฒนาสมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโด หรือนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาถึงบทบาทของครูในการส่งเสริมสมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ ให้กับนักศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พี.เอ็น.
- ณิชาภา จันทรเพ็ญ และ วรณิ แกมเกตุ. (2555). การพัฒนาตัวบ่งชี้และแบบวัดสมรรถนะข้ามวัฒนธรรม ของครู: การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนตามภูมิหลังของครู. *วารสาร อเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 8, 1151-1165.
- วิเชียร พันธุ์ศรีบุตร. (2557). สมรรถนะการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมใน ประชาคม อาเซียนของบัณฑิตไทย. *วารสารการพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต*, 2(2), 225-232.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). *ทฤษฎีการประเมิน*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สามลดา.

ศิริพันธุ์ ศิริพันธุ์ และประณีต ส่งวัฒนา. (2557). วิธีการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางวัฒนธรรมของ
นักศึกษาพยาบาลตามแนวคิดทฤษฎีของ แคมพินฮา-บาโคท. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 6(1), 146-157.

Annandale, N. O., Heath, M. A., Dean, B., Kemple, A. and Takino, Y. (2011). Assessing Cultural Competency in School Crisis Plans. *Journal of School Violence*, 10(1), 16-33.

Caligiuri, P., Tarique, I. (2012). Dynamic cross-cultural competencies and global leadership effectiveness. *Journal of World Business*, 47, 612-622.

Johnson, J.P., Lenartowicz, T. and Apud, S. (2006). Cross-cultural Competence in International Business: Toward a Definition and a Model. *Journal of International Business Studies*, 37, 525-543.

Lister, P. (1999). A taxonomy for developing cultural competence. *Nurse Education Today*, 19(4), 313-318.

Martin, M. and Vaughn, B. E. (2007). Strategic Diversity and Inclusion Management magazine. San Francisco, CA: DTUI Publications Division.

Ramula, S. S., Rose, R. C., Uli, J. & Kumar, N. (2010). Personality and Cross-Cultural Adjustment among Expatriate Assignees in Malaysia. *International Business Research*, 3(4), 96-104.
